

РЕШЕНИЕ

№ 3828

гр. София, 02.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 29.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4304** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. М. Б. от Г. С. срещу мълчалив отказ на К. на район „К.“ на Столична община (СО) да подпише молбата-декларация на заявителя за признаване на правото на собственост на лицето върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка, с В. № 9400-758/18.03.2011 г. на района, за имот пл. № 003004 по плана за земеразделяне на м. Порой, землището на с. Я. Ответникът не изразява становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е основателна.

С процесната жалба се оспорва мълчалив отказ на К. на район „К.“ на СО по искането на жалбоподателя за извършване на административна услуга, по смисъла на § 1, т.2 от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията. С писмо с изх. № 9400-753/1/20.04.2011 г., подписано от секретаря на района, жалбоподателят е уведомен, че във връзка с подадената от него молба-декларация за обстоятелствена проверка и извършена справка в ОСЗ „Панчарево“, филиал „К.“, върху описания в същата имот съществуват права на трети лица. С това писмо, на жалбоподателя практически е отказано извършването на административна услуга, но същото не е

издадено от органа, овластен да извърши заверката на молба – декларацията. Поради това, следва да се приеме, че в случая е постановен мълчалив, а не изричен отказ за извършване на административна услуга. По силата на чл. 21, ал. 4 АПК, както и § 8 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на АПК, отказът за извършване на административна услуга представлява годен за оспорване по съдебен ред акт.

В случая, процесният отказ е постановен от компетентен орган, тъй като длъжен да се произнесе по искането е бил кметът на района, съобразно чл. 587, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Искането за заверка и посочване на свидетели по молба-декларация на жалбоподателя за признаване на право на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка, е направено пред компетентен орган, който в кръга на своите правомощия и в предвидената от правните норми форма и съдържание е следвало да извърши исканата услуга.

Видно от приетите и неоспорени доказателства по делото, жалбоподателят е подал писмено искане, представляващо молба-декларация с В. № 9400-758/18.03.2011 г., придружено с необходимите документи. Поради това, съдът намира, че ответникът е бил надлежно сезиран с редовно искане и за него е възникнало задължението да разгледа и отговори на искането, с което е сезиран.

По съществото на искането, доколкото се касае за правомощия на орган на местната власт, в рамките на неговата обвързана компетентност, същият е следвало да провери, дали са налице всички изисквания за заверка на подадената декларация, като я придвижи по служебен път по всички звена на подчинената му администрация. Видно от самата молба-декларация, представена, приета и неоспорена по делото, длъжностни лица в отдели на района са направили съответните справки и са заверили отделните ѝ части със съответните отбелязвания. За К. на района е останало задължението да удостовери истинността на същите. Административният орган е разполагал с достатъчно информация и доказателства, за да изпълни задължението си по чл. 57, ал. 2 от АПК и да се произнесе в срок, а ако не е разполагал с такива е бил длъжен по силата на чл. 36, ал. 1 от АПК да ги издири служебно.

Във връзка със становището, изразено в цитираното писмо от 20.04.2011г. на секретаря на района, относно правото на собственост на трети лица, е необходимо да се отбележи следното. Съществуването на подобно право е неотнормено към задължението за извършване на административна услуга от вида на процесната. Молбата-декларация се представя пред нотариус, който разполага с правомощието да извърши необходимата проверка и да установи, дали е безспорно искането на молителя за издаване на нотариален акт за обстоятелствена проверка и дали ще се накърнят придобити вече права от други лица. Следователно, нотариусът извършва преценката, дали са налице предпоставките за исканото нотариално действие.

Кметът на общината/района или определеното от него длъжностно лице, след като е сезиран с молба-декларация, на основание чл.587 от ГПК и чл.79 от ЗС, действа при условията на обвързана компетентност, която се изчерпва с отбелязване на известните му факти. Дължимите от страна на администрацията действия в случая са били и отчасти извършени – образецът има отбелязвания от отдел „УТКР” (относно устройствения статут на имота) и от ПАМДТ „К.” (относно обстоятелството, че имотът не е деклариран). Не е направено отбелязване за обстоятелството, дали имотът е актуван за общински (съответно – държавен, което удостоверяване обаче е от компетентност на областния управител). Съображенията за вероятни права на други лица върху имота не са основание исканата заверка на молба-декларацията да не бъде

извършена от К. на района. Не съществува пречка за административния орган да отбележи изрично това обстоятелство в молба-декларацията (като посочи същите лица, ако намери за необходимо) при заверката, но е длъжен да извърши същата в 7-дневен срок от постъпване на искането. Съдържанието на отбелязванията в издавания документ е по преценка на органа, който го издава; това означава, че всички негови констатации (в случая – съществуването на решение на Поземлената комисия), които органът намира, че са от значение за проверката, могат да бъдат отразени в документа, но във всички случаи издаването му е дължимо. В частност и предвид правомощието на К. на района да посочи трима свидетели, той има и възможността да посочи същите свидетели измежду лицата, за които намира, че притежават права върху имота, ако тези лица са му известни. За пълнота на изложението е необходимо да се посочи и, че молителят не е бил длъжен да представя поисканото от него удостоверение за наследници, нито по друг начин да доказва връзката си с лицата, които кметът на района намира за необходимо, или да обосновава искането си. Както беше посочено по-горе, по исканията от вида на процесното правомощията на административния орган се свеждат до писмено удостоверяване на известните му факти.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира процесния отказ на К. на район „К.“ на СО за извършване на административна услуга за материално незаконосъобразен. Поради това, същият следва да бъде отменен и на основание чл. 173, ал. 3 от АПК преписката да бъде върната на административния орган, който в определения от закона 7-дневен срок да издаде искания документ. С оглед изхода на процеса и своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи възстановяване на разноските по делото. Установява се общ размер на последните: 390 (триста и деветдесет) лева, от които 10 лв. – държавна такса и 380 лв. – възнаграждение за адвокат. Предвид разпоредбата на чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, сумата следва да бъде възстановена от бюджета на Столична община.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на К. на район „К.“ на Столична община по искане с В. № 9400-758/18.03.2011 г. за заверка на молба-декларация по обстоятелствена проверка за имот пл. № 003004 по плана за земеразделяне на м. Порой, землището на с. Я.

ИЗПРАЩА преписката на К. на район „К.“ на Столична община за произнасяне по същото искане в 7-дневен срок и съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. М. Б. от Г. С., с ЕГН *, сумата 390 (триста и деветдесет) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: